

Max Gogola, *Tažení do Ruska 1812: struktura armád císaře Napoleona I. a cara Alexandra I.* Uherské Hradiště 2019, 109 rkp.

Studie M. Gogoly *Tažení do Ruska 1812: struktura armád císaře Napoleona I. a cara Alexandra I.* pojednává o tabulkové podobě a stavu armád, které se zúčastnily tzv. východního Napoleonova tažení v roce 1812 a jež naopak Rusko během tohoto tažení bránilo, a zaměřuje se na změny, které nastaly v početních stavech a organizaci jednotek v důsledku válečných střetů. Práce je s ohledem na množství pramenů a literatury soustředěna „jen“ na první etapu Napoleonova tažení, tj. období mezi červnem a zářím 1812. Pojednání je ovšem zasazeno do širších souvislostí geneze a vývoje francouzsko-ruských vztahů přelomu prvního a druhého desetiletí 19. století s vyústěním do příčin konfliktu a dění, jež provázelo z ruské strany tzv. „opolčenijské“, tedy formování ruské domobrany.

Práce má analytický charakter se zřetelnými rysy syntézy, která otevírá čtenáři možnost srovnání s dobovým děním v Rusku. V úvodu náležitě hodnotí dosavadní stav zpracování, jasně vymezuje cíle, metody zpracování a postup, stejně jako v závěru zřetelně formuluje dosažené výsledky. Práce je přínosná i tabulkami a biogramy význačných velitelů Napoleonovy a Alexandrovy armády. Znamé skutečnosti pojednané v jiných pracích zbytečně neopakuje, zjištěné údaje náležitě odkazuje na zdroje. Závěry práce jsou jednoznačně prokázány, konkrétní zjištěná fakta náležitě verifikována. Jedná se o velmi kvalitní práci, která si podle mého mínění zaslouží i časopisecké prezentování.

Práce vznikala v rámci studentské vědecké stáže projektu Akademie věd České republiky „Otevřená věda“ v Historickém ústavu AV ČR při řešení tématu „Minulost Ruska – věc neznámá“. Je zaměřena na téma obecných dějin s respektováním metod vlastních této oblasti lidského poznání. Jde jí především o prokázání schopnosti využít analýzu primárních pramenů včetně memoárů pro formulování syntetizujících závěrů s využitím metod případové studie. Domnívám se, že práce Maxe Gogoly *Tažení do Ruska 1812: struktura armád císaře Napoleona I. a cara Alexandra I.* všechny tyto schopnosti jasně prokázala a je přínosnou sondou do poznání minulosti napoleonského období. Navíc se s ohledem na stávající mezinárodně politickou situaci jedná o velmi aktuální téma, které umožňuje proniknout do jedné z podstat ruského myšlení, chodu ruského státu a jeho mezinárodně politických vztahů.

S ohledem na výše uvedené se domnívám, že studie svou formou a obsahem nejen naplňuje, ale i dalece překračuje požadavky kladené na statě studentské odborné činnosti oboru dějepis.

16. 4. 2019

Doc. PhDr. Radomír Vlček, CSc.
Historický ústav AV ČR, v. v. i.